

תת"ע 11828/02/22 - מדינת ישראל נגד עורווה גנאים

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 11828-02-22 מדינת ישראל נ' גנאים
תיק חיצוני: 30154878968

בפני כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים עורווה גנאים

החלטה

לפני בקשה לבטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 05.04.22.

המאשימה מתנגדת לבקשה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה לא מצאתי צידוק לקיום דיון במעמד הצדדים.

המדובר בעבירה מסוג ברירת משפט.

הכללים להגשת בקשה לבטול פס"ד שניתן בהיעדר קבועים בסעיף 130 לחסד"פ, רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ מ"י, ורע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ. סאלם (25.3.18).

הזמנה נשלחה אל המבקש בדואר רשום לכתובת כפי שזו נרשמה בבקשתו להשפט.

נטען כי אשור המסירה לא תקין כי אינו כולל פרטי הדואר.

על פי תגובת המאשימה, הדוח נשלח בדואר **לכתובת בקש כפי שצוין בבקשתו למפנ"א ת.ד. 308100 סחני.**

דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש".

בנסיבות קמה חזקת מסירה לפי **תקנה 44א** לתקנות סדר דין פלילי והנטל עבר אל כתפי המבקש להוכיח, כי אי קבלת דבר הדואר לא נבע מהימנעותו לקבלו. הזמנה לדין חזרה בציון "לא נדרש" מהווה אישור מסירה **[עין: עפ"ת 14905-03-17 סילאם נ' מדינת ישראל (19.4.17), ע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ. מ"י, עפ"ת**

עמוד 1

28662/12-12 קדוש נ. מי'.]

ברע"פ 8427/17 סאלם ואח' נ' מדינת ישראל (25.3.18), נקבע כי חזקת המסירה מציבה משוכה גבוהה למדי בפני מי שמבקש להצביע על סיבה מוצדקת לאי ההתייבבות או לאי הגשת הבקשה במועד, ונקבע כי:

"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי ההתייבבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים.

הטענה בדבר **חסר בפרטי הדוור** באישור המסירה אין בה בהכרח כדי להרים את הנטל.

משנשלחה הודעה בדואר רשום ומשחלפו 15 יום מיום המשלוח, די בכך כדי לבסס את חזקת המסירה [עיין: עפ"ת (ים) 62391-02-19].

גם אם יש חסר באישור המסירה שהוגש לתיק כמו תאריך, פרטי פקיד המסירה וחותמתו, לא די בכך כדי לסתור את חזקת המסירה. **עפ"ת 25448-05-22 זיני נ' מדינת ישראל ג. שלו14/6/22**). לעמדת בית המשפט העליון ביחס לטענה בדבר **פגמים באישור מסירה** עיין: ע"פ 2983/19 סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל (17/06/19).

המפורט בבקשה אינו עונה לדרישות הפסיקה, ואין בה כדי להביא לבטול הרשעה ולהניע את ההליך הפלילי מחדש. אין הגנה לגופו של ענין.

בית המשפט העליון קבע כי טענה בדבר עיוות דין צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה [רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל (26.07.18)].

במקרה דנן, במעמד רישום הדו"ח תגובת המבקש היתה "הרכב הזה לא מרגישים, אין לי דוחות אני נוהג בזהירות" - ויש בכך כדי ללמד בין היתר כי אין עיוות דין.

העונש שהוטל הולם את העבירה ועושה העבירה ואינו מחמיר עם המבקש.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשפ"ב, 11 יולי 2022, בהעדר הצדדים.